

ጅይ ሰንበት ዘአስተርእዮ

የካቲት 13 2008 ዓ.ም. (2/21/2016)

መዝሙር፡- ተበሃሉ ጻድቃን...

ንባባት፡ ኤፌ 4፡1- 6፣ 1ዮሐ 1፡1-ፍ፣ ግ.ሐ. 16፡25-35፣ ዮሐ 6፡1-15

ሰብከት፡ “እግዚአብሔር ስቡሕ በምክረ ቅዱሳን፣ ዓቢይ ወግሩም ዲበ ኩሎሙ እለ ይዓውዱ፣ እግዚአ ኣምላክ ኃያላን መኑ ከማከ።”

መዝሙር፡ ጻድቃን ኣብ ነነድሕዶም ነቲ ጻድቕ ዝረአዮ ዘሎ እናበሉ ተሓተቱ፣ ኢሳያስ ንልዑል ርእየዮ በለ፣ ርእይዎ ግን ክሓቶ ኣይከአለን፣ ሙሴ እውን ብዓምዲ ደመና ዝረአዮ ርእዩ ግን ክሓቶ ኣይከአለን።

ማርያም እውን ኣብ ከርሳ ዝጸሮቶ ንልዑል ርእኻዎ በለት ርአየቶ ክትሓቶ ኸአ ክኢላ። ዮሐንስ ኣብ ሩባ ዮርዳኖስ ዘጠመቐ ርእዩ ግን ክሓቶ ኣይከአለን፣ ኣሕዋተይ ብሓጎስ ብዓልና ንግበር ምኽንያቱ እቲ ዘይርአ ተራእዩ፣ ክርስቶስ ፀሓይ ጽድቂ ተገሊጹ።”

ኣብዚ እንነብሮ ዓለም ካብ ፍጡራት ኣብ ምስጢር ኣምላኽ ክሳተፍን ከም ዓቕሙ ክፈልጥን ዝተዓደለ ወዲ ሰብ ጥራሕ እዩ። “ካብ መላእኽቲ ኣትሕት ኣበልካዮ” እናበለ ዳዊት ዕብዮት ተፈጥሮ ሰብ ይዛረብ። ናይ ሎሚ ሰንበት መዝሙር ነዚ ምስጢር ተፈጥሮና ርኢና ምስቲ ወሃቢ ዝኾነ ፈጣሪ ክህልወና ዝግብኦ ርክብ የዛኻኸረና። ኣብዚ ቅዱስ ቦታ መጺእና ዘሎና ንኣምላኽ ክነሳልል ክንጽሊ ክንሳሕ ምሕረቱ ክንልምን እሞ ነቲ ብጸጋ ጥምቀት ዝጀመርናዮ ጉዕዞ ድሕነት ኣብ ምልኣትን ምሉእ ውህደት ምስ ኣምላኽ ክንገብር እዩ። ክርስቶስ ሎሚ እውን ኣብ ማእከልና ኣሎ ናቱ ንኹን።

ኣብ ናይ ሎሚ ሰንበት ኢየሱስ እቲ ሓዲስ ኤልሳዕ ከም ዝኾነ እሞ ንህዝቡ ዝምግብን ኣብ ሓደ መንፈስ ከም ዝኾነና ዘዘኻኸረና እዩ። ኣብ 2ዘነ 4፡42-44 ዘሎ ምስ ዮሐ 6፡1-15 ዘሎ ተመሳሳይ ከም ዝኾነ ንርኢ። ክልቲኡ ብዛዕባ እንጌራ ምስ ተባረኸ ከም ዝበዘሐን ህዝቢ ከም ዝተመገበን ይዛረብ። ክልቲኡ ተአምራታት ካብ ፍቕርን ሕያውነትን ተበጊሶም ከም ዝገበርዎ ንርኢ።

ኣብ ናይ ኤላስዕ ነብይ እንተ ረኣና ከም ህያብ መግቢ ምስ ተዋህቦ ነቲ ጠምዩ ዘሎ ህዝቢ ክውሃቦም ኣዚዙ። ንሱ ካብ ፍቕርን ሕያውነትን ተበጊሱ እዩ ገርዎ፣ ካብቲ ዝተቐበሎ ክምግቦም ወሲኑ። ኣምላኽ ፈቓርን ሕያውነት ዝመልኦ ልቢ ምስ ረኣየ ብኡቢሉ ከምዚ በለ “ኪበልዑ እዮም ከትርፉ ድማ እዮም” (2ዘነ 4፡43)። ምስ እዚ ዝመሳሰል ኣብ ናይ ሎሚ ወንጌል ኢየሱስ ካብ ፍቕሪ መጓሰኡ ተላዲሉ ሓዲስ ኤልሳዕና ኮይኑ ከምቲ ኤልሳዕ ዝገበሮ ነቲ እንጌራ ኣበርኪቱ ሃቦም። ብኃሙሽተ ጎጎ ስገምን ክልተ ዓሣ ኃምሽተ ሽሕ ህዝቢ መጊቡ። እዚ ዝሕብሮ ኢየሱስ ኩሉ ጊዜ ብሰናይ ዜናን ብቅዱስ ቍርባንን እናመገበና ጽቡቕ ክንህሉ ከም ዝደሊ ዘርኢ ምዃኑን እዩ። ንሱ ንመንፈሳውን ሥጋውን ግድነትና ይግደስ።

ኣምላኽ ብነፍስን ብስጋን ክንጠሚ ኣይደልን እዩ። ንሎሚ ብዝያዳ ከይንጠምዮ ተደልዩ ዘሎ መንፈሳዊ መግብና እዩ። ኣብ መኣዲ ቅዱስ ቍርባን ተነሲሕና ክንቆርብ ይድለ ኣሎ። ባዕሉ ከም

ዝበለና “ሥጋይ ዝበልዕ ደመይ ዝሰቲ ኣነ ኣብኡ ንሱ ኣባይ ይነብር” ኢሉና። ኣባና ክነብር ክንምገቦ ኣሎና። ካብ ሥጋን ደምን ክርስቶስ ክንሳተፍ ምኽሪ ኣይ ኮነንን ግድን እዩ ግን ንጹሕ ሕይወት ክህልወና ይግባእ። ቅ. ጳውሎስ ከይነጻሕና ክንቅበሎ ከም ዘይብልና የጠንቅቕና ኣብ ቀዳመይቲ መልእኽቱ ናብ ሰብ ቆሮ. 11። ከይተቐረጠና ልብና ከይነጽሐ ኣብ መኣዲ ኣምላኽ ክንቀርብ ኣይግብእናን።

ንባባትና እምብኣር ኣብ መኣዲ ኣምላኽ ክንሳተፍ ስንድዋት ክንከውን እሞ ነቲ ኣምላኽ ብብዕለቱ ብቃሉ ብሥግኡን ደሙን ክንቅለቦ ዝህበና ክንቅበል ይነግሩና። ኣብዚ መሰረት ገርና ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና ዝህቦ ትርጉም ክንርኢ የድሊ።

ካብዚ ተአምራት ሰለስተ ዓባይቲ ነገራት ንምሃር።

1. **ናይ ኢየሱስ ምድንጋጽ፣ ርሕራሐ ኣብ ልዕሊ መጓሰኡን ህዝቡን።** ፍቕሪ፣ ርሕራሐ ኩሉ ጊዜ ንኢየሱስ ንህዝቡ ሓደ ዓቢ ነገር ከም ዝገብር ይግብሮ። ምድንጋጽ/ፍቕሪ ክብሃል እንከሎ ናይ ሓደ ሰብ ስቓይን ሓጎስን ክትካፈል ከሎኻ እትርእዮ ስምዒት እዩ። ናይ ምድንጋጽን ምሕላይን መሰረት እዩ። ኣብ ሕብረተ ሰብን ስድራታትናን ምድንጋጽ ምትሕልላይ እንተ ዘየሎ ምብትታን እዩ ዘስዕብ። ጥመት ጽምዲ፣ ሕማም፣ ቤት ኣልቦነት፣ ስራሕ ኣሎቦ፣ ጽምዋ. . . . ክንርዳእ ምድንጋጽ ርሕራሐ የድልየና።
2. **እግዚአብሔር ንሓደ ንእሽቶይ ነገር ኣብ ዓቢ ነገር ክቕይር ይክኣሎ እዩ።** ከም ኣርድእቲ ኤልሳዕን ኢየሱስን ከይ ተጠራጠርናን ከይተኻታዕናን ክንገብሮ ዘሎና ቦታም ሓቀኛታት ነብያቱ ገሩ ክሃረበና እንከሎ ንትእዛዝ ኣምላኽ ክንፍጽም ይግብእና። እዚ ኸኣ ኣምላኽና ኣልቦ ዘይስኣና ኩሉ ኣብ ኢዱ ስለ ዝኾነ እዩ። ባዘን ውሑዳት ኅብስትን ክልተ ዓሣን ንብዙሕ ህዝቢ መጊቡ። ክኣለት ኣምላኽ መለክኢ የብሉን ሓንትስ እምነት ገርና ንሕተቶ።
3. **ሕያውነት ንእሽቶይ ቆልዓ ኣብ ተአምራት ኢየሱስ እዩ።** ንሱ ኅብለል ናይ እዚ ተአምራት እዩ። ንሱ ነቲ ዘለዎ ብሕያውነት ሂቡ ሽቡ መሰረት ናይ እቲ ኢየሱስ ዝገበሮ ተአራት ኮይኑ። ንድላይ ህዝብና፣ ስድራና ብፍላይ ኣብ ዝጋጥም ሕማቕ ኩነታት እሞ ሓንቲ ክግበር ኣብ ዘይከኣለሉ እሞን ኣበርክቶና ከመይ ኢልና ንምልስ? እዚ ቆልዓ ቦታ ዝነበረቶ ንእሽቶይ ነገር ዝግበየ ፍታሕ ኣምጺኡ፣ ንኹነታት ህዝቡ ካብ ጥሙያትን ሽጉራትን ዝነበሩ ቀይርዎ ናብ ጽጉባትን ሕጉሳትን ቀይርዎ። ጳውሎስ ኣብ ቀዳመይቲ ንባባ ኣብ ሓደ ጠርኒፉ ዝገልጸ እዩ። ከም ሰውነት ክርስቶስ መጠን ኣብ ሓደ እምነት፣ ጥምቀትን መንፈስን ተጠግረና ክነብር ዘድልየና ነገራት ይነግረና። እዚ ኸኣ “ ፍቕሪ ለውሃት፣ ርሕራሐ፣ ትሕትና፣ ኣኽብሮትን ትዕግስቲ ኣብነነድሕድኩም” ዘጠቓለለ እዩ።

ኣብ መጨረሻ ነታ ንእሽቶይ ዘላትና ክነቕርብ ስንድዋት ንኹን፣ ምኽንያቱ እዚኣ ምንጪ ተአምራት ኣብ ማሕበርና ኣብ ቊምስናና ክትከውን ትኽእል እያ። እዛ ንእሽቶይ ህያብ ወይ መባእ ኣብ ሕይወት ሕብረተ ሰብና ምንጪ ለውጢ ክትከውን ትኽእል እያ። ርሕራሐን ሕያውነትን ኣብ ነነድሕደን ክቀበባ ከለዎ ውጽኢቱ ብዙሕ ጊዜ ዓቢ ተአምራት ኣብ ሕብረተሰብ ብሓደ እምነትን መንፈስን ጥምቀትን ኣብ ክርስቶስ ዝሓበሩ እዩ ዘስዕብ። ብዘይ ርሕራሐን ሕያውነትን ኣብ መንጎና ተአምራት ክፍጸም ኣይክኣልን እዩ። ርሕራሐ ምዃን ማለት ከም ክርስቶስ ምዃን ማለት እዩ። ሕያዎይ ምዃን ማለት ከኣ ምስ ክርስቶስ ኣብ ተአምራቱን ኣከልግሎትን ሓቢርካ ምዕያይ እዩ።

ሎሚ ክርስቶስ አብ ሕብረተ ሰብናን አብ ስድራ ቤታትናን ከምኡ አብ እዋና ዘድሊ ነገራት ኮነ፥ ተአምራቱ ኸገብር ክልተ ዓሣን ሓምሸተ ኅብስትን ዘለዎም ይጥምት አሎ። እዚ ሰብ እዚ ምናልባት ንስኻ/ኺ ትኸውን። ዘሎካ እንተ ዘይሓባእካ ዝስዕብ ኅብለል አብ ዝመጽእ ተአምራት ኢየሱስ ክርስቶስ አብ ማሕበርን ስድራን ክትከውን ይክአል እዩ።

አባና ተአምራት ክፍጸም አብ ክርስቶስ ምሉእ እምነት ክህልወና ይግባእ። ሓዋርያት ኢየሱስ ምስኦም ከምዘሎ ንሱ ንዝኾነ ነገር ክገብር ከምዝኸእል እናነገሮምን ርአዩን እምነት ይግድሎም ነሩ። እምነቶም ስለ ዝወሓደ ክርድኦም ክቕበልዎ ይጽግሞም ነሩ። ንሕና እዋን ብዝጓነፈናን ፈተናን ነገራትን ንአምላኽ ክንርኢ የጸግምና ነዚ ተረድእና ብዝያዳ አብኡ ክንምለስ ክንሰምዖ ኩሉ ናቱ ዘበለ ክንህቦ ይግብአና።

ብዙሕ ጊዜ አብ ሕይወትና ዘሎ ሰናይ ነገርን ክንገብሮ ዝግብአና ክንርኢ ልብናን ሕልናን ይዕጸ ብፍላይ አብ ሓደ ዓይነት ሕይወት ምስ ነበርና ክንቅይር አይንሓስቦን፤ ልምዲ ሒዙና አብ ክንኮኖ ዘይብልና ንነብር። ነዚ አብነት ዝኾነና ነዚ ዝስዕብ ንስማዕ።

ሓደ እዋን ሓደ ጨካን ሓዳናይ ሓንቲ ጽብቕቲ ንስሪ ቀቲሉ ንእንቋቕሒኡ ወሲዱ ምስ ናይ ድርሆ እንቋቕሑ ሓዊሱ ከም ዝነቀሕ ገርዎ። እታ ደርሆ ብዙሕ አይጠግምን ምኽንያቱ ናይ ንስሪ እንቋቕሑ ዕብይ ዝበለ ስለ ዝኾነ። እቲ እንቋቕሑ ምስ ነቕሑ ነታ ናይ ንስሪ ሽም አውጺኡ ብስማ ይጽውዓ ነሩ ከም ኩሎም ጨቓውቱ ኸአ ይከናኸና ነሩ። መጠን ዝዓበየትሉ ከም ካልኦት ጨቓውት ክትኮነሉ እዩ ዝደሊ ነሩ።

ሓደ መዓልቲ እዛ ናይ ንስሪ ጫቕት አብ ሰማይ አዕዋፍ ክነፍራ ርእያ እዚአን ከመይ ኢለን ይነፍራ ከምአን ክትከውን ተመንያ። ሓደ ንሳ ንስሪ ከም ዝኾነት እሞ አብ ሰማይ ላዕሊ ክትነፍር ከም እትኸእል ዝነገራ አይነበረን። ሓደ መዓልቲ ሓደ ሰብ አብቲ ቦታ መጺኡ ፍልይ ዝበለት ከም ዝኾነት አለልዩ ንሳ ደርሆ ከምዘይ ኮነት ፈሊጡ አብቲ ጥቕኦም ዝነበረ ግራት ወሲዱ ካብ አእዳዉ ምንፋር ከምህራ ጀሚሩ ቀስ ብቀስ ነቲ እትነፍረሉ ቍመት እናወሰኹ ከይዱ ክትነፍር ከም እትኸእል ምስ አረጋገጸ ሓፍ አቢሉ ንላዕሊ ደርብይዎ ሽዑ ነፊራ ዘራ አብ ሰማይ ኮይና ድምጻ እናገበቶ ተዓዚራ።

አብዚ እንምሃር ዝኾነ ሰብ አብ ሓደ ሕይወት እሞ ክነብሮ ዘይግብኦ ምስ ለመዶ ከም ናቱ ወሲዱ ዘይናቱ ኮይኑ ይነብር ሽዑ አብዘይ ባህሪኡን አብዘይ ናቱ ይነብር። ንሕና ደቂ አምላኽ ኮና ክነብር እዩ ተፈጥሮና እንተ ኾነ ዘይ ደቂ አምላኽ ኮና ክነብር ገለ እዋን ብባዕልና ብእንገብሮ ገለ እዋን ከአ ብሰባት ተመሪሕና አብዘይ ናትና ንነብር። ክንርኢ እንተ ጀመርና ናይ መን ከም ዘሎና ክንሓስብ እንተ ንጅምር ግን ከምዛ ውላድ ንስሪ አብቲ አምላኽ ብሂጉ ዝፈጠረና ክንምለስ ምኽክልና። ምስ መን አሎኹ ናይ መን አሎኹ ክንብል ግቡእ እዩ። ንሓቂ ንርትዒ ንፍትሒ ብስምዒት ብጽልዋ ካልእ ክነጥፍኦ የብልናን። ብርግጽ እዛ ውላድ ንስሪ እቲ ሰብ ነቲ ባህሪኡ ክትገብር ሓጊዝዎ ንሕና እውን ንሓውናን ሓፍትናን አብ መገዲ አምላኽ ክምለሱ ባህሪ ክርስትያን ክለብሱ እሞ ደቂ አምላኽ ምዃኖም ክፈልጡ እንሕግዞም ምዃና ፈሊጥና ክንልክኽ አምላኽ ሎሚ እውን ክልእከና ይሓትት አሎ።

ክርስቶስ ንህዝቡ ክምግብ ምስ ደለየ ንሓዋርያቱ ክልክኹ ክዓዩ ነገርዎም። ኩልና ብጥምቀት አብ እምነት ዝአቶና ንጽግማት አሕዋትና ክንረድእ እንልክኽ ንሕና ኢና። ሓንትስ እምነት ገርና ሕራይ ንበል እምበር እንገብሮን እንብሎን ባዕሉ አምላኽ እዩ ዝገብር።

ዘመናዊ ዘታልሉ ዘጋግዩ ዝበዝሕዎ ከቢድ ዘመን ኢና ዘሎና። ንመገዲ ኣምላኽ ክንገድግ ዝፈታተኑ፣ ካብ ዘሎናዮ ጸልማት ወጺእና ብርሃን ክርስቶስ ከይንርኢ ብልዙብ ቃላቶም ኣጋግዮም ኣብ ዘይናትና ዘንብሩና ውሑዳት ኣይኮኑን። ሕሱማት ጸላእቲ ኣለዉና ስለዚ ኣብ ኣምላኽ ገጽና ክንምለስ ክንልምኖ ንበገስ።

ኢየሱስ ብዙሕ ህዝቢ ኣብኡ ገጹ ክመጽእ ምስ ረኣየ “ደንገጸሎም” ይብለና ወንጌል። እግርና ኣብ ቤት ኣምላኽ ገጹ ምስ ከደ፣ ዓይንና ነገር ኣምላኽ ክርኢ ምስ ጀመረ፣ እዝናና ቃል ኣምላኽ ክሰምዕ ምስ ጀመረ፣ ሕልናና ፍቕሪ ኣምላኽ ከለሊ ምስጀመረ ጉዕዞ ሰማይ ተተሓሒዝናዮ ከም ዘሎና ምልክት እዩ። ኣብ ኣምላኽ ገጽና ክንጉዳዝ ክንተሓሓዞ ኣሎና። ጠሚና ጸሚእና ኣብ መገዲ ድሕነት ግዳይ ካልኣት ከይንኸውን ንበራበር።

እቶም ህዝቢ ፍቕሪ ኢየሱስ ዓዚዝዎም ዝበልዕዎ ዝሰትይዎ ረሲዮም ልቦም ቀልቦም ኣብ ኢየሱስ ገርሙ፣ ንኢየሱስ ብልቡ ዘፍቀረን ክስዕብ ዝጀመረ እዚ እዩ መለልይኡ። ንሓዋርያቱ ቀለብዎም ኢልዎም። ኣብቲ ንሱ ዝገብሮ ስራሕ ክጽመዱ ኢሉ ክሳተፉ ነገርዎም። ቤተ ክርስትያን ሎሚ ነሕዋትና እንምግብ እነጸናንዕ ንዝተጋወደ እንመልስ ንሕና ምዃና ትነግረና ኣላ፣ ንድሕነት ሓውናን ሓፍትናን ክንወፍር ሕራይ ንበል።

ኣብ ድሕነት ሓውናን ሓፍትናን ክንወፍር ጸግኡን ኃይሉን ይሃበና።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ